

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2010 r.

BP-6ko-772-153-1232/09/10

L.Dz.: BP/09/02601

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej „*Kpa*” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po rozpatrzeniu odwołań Pani Bożeny Smolińskiej, Pana Michała Smolińskiego, Pana Artura Zadrożnego oraz Pana Andrzeja Długoleckiego od decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 2/2009 z dnia 20 października 2009 r., znak: WI-C.JP.7119-2/09, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 618 relacji Gołymin – Pułtusk – Wyszków na odcinku od km 0+000 do km 23+233,92, od km 43+339,42 do km 45+373,48 oraz od km 46+651,27 do km 47+579 na terenie gmin: Gołymin, Gzy, Pułtusk, Obryte, Wyszków wraz z przebudową sieci uzbrojenia terenu,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 19 czerwca 2009 r. Zarząd Województwa Mazowieckiego, reprezentowany przez Pana Sylwestra Biajgo, wystąpił do Wojewody Mazowieckiego, na podstawie art. 11a *ustawy*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 618 relacji Gołymin – Pułtusk – Wyszków na odcinku od km 0+000 do km 23+233,92, od km 43+339,42 do km 45+373,48 oraz od km 46+651,27 do

km 47+579 na terenie gmin: Gołymin, Gzy, Pułtusk, Obryte, Wyszaków wraz z przebudową sieci uzbrojenia terenu”.

Po wstępnym skontrolowaniu kompletności złożonego wniosku stwierdzono w nim braki formalne. W związku z powyższym Wojewoda Mazowiecki, pismem z dnia 9 lipca 2009 r., znak: WI.II.ZRID.7048-6/09, wezwał Inwestora, na podstawie art. 64 § 2 *Kpa*, do uzupełnienia wniosku.

Wnioskodawca uczynił zadość ww. wezwaniu, przesyłając brakujące dokumenty przy piśmie z dnia 5 sierpnia 2009 r.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 11d ust. 5 *ustawy*, Wojewoda Mazowiecki, pismem z dnia 17 września 2009 r., znak: WI-C.JP.7119-2/09, zawiadomił strony o wszczęciu, z dniem 5 sierpnia 2009 r., postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Pismem z dnia 2 października 2009 r., znak: I.1/6330-1390/09/618, Wnioskodawca, na podstawie art. 108 *Kpa* oraz art. 17 ust. 1 *ustawy*, wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Według Wnioskodawcy, rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 618 jest ważna ze względów społecznych i gospodarczych. Inwestor uzasadnił konieczność szybkiej realizacji przedmiotowej inwestycji przede wszystkim z uwagi na brak odpowiedniego odwodnienia ww. drogi, co powoduje, że woda opadowa zalega na poboczach i jezdni, stwarzając zagrożenie dla użytkowników drogi. Ponadto, Wnioskodawca zwrócił uwagę na brak chodników oraz zatok autobusowych, co jest szczególnie uciążliwe, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż droga przebiega przez tereny mieszkaniowe oraz w pobliżu obiektów użyteczności publicznej. Zdaniem Wnioskodawcy, nadanie decyzji zezwalającej na realizację ww. zamierzenia inwestycyjnego rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi bezzwłoczne przystąpienie do rozbudowy przedmiotowej drogi, a mianowicie wykonania nowej poszerzonej jezdni, chodników, azyli na przejściach dla pieszych, zatok autobusowych, odwodnienia drogi, co w znaczący sposób poprawi bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego, w tym mieszkańców miejscowości, przez które omawiana droga przebiega.

Uznając, że zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 20 października 2009 r. decyzję Nr 2/2009, znak: WI-C.JP.7119-2/09 (WIŚ-C.JP.7119-2/09), o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 618 relacji Gołymin – Pułtusk – Wyszaków na odcinku od km 0+000 do km 23+233,92, od km 43+339,42 do km 45+373,48 oraz od km 46+651,27 do km 47+579 na terenie gmin: Gołymin, Gzy, Pułtusk, Obryte, Wyszaków wraz z przebudową sieci uzbrojenia terenu” oraz nadał jej rygor

natychmiastowej wykonalności, uznając argumenty przedstawione przez Wnioskodawcę w piśmie z dnia 2 października 2009 r., uzasadniające konieczność szybkiego rozpoczęcia prac związanych z rozbudową ww. drogi.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się niewątpliwie do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, jak również umożliwi szybszy rozwój gospodarczy obszaru, przez który ww. droga będzie przebiegać.

Od powyższej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli Pani Bożena Smolińska, Pan Michał Smoliński, Pan Artur Zadrożny oraz Pan Andrzej Długołęcki.

Skarżący w swoich odwołaniach podnieśli następujące zarzuty:

1. Pan Michał Smoliński, współwłaściciel – wraz z Panią Bożeną Smolińską – działki o nr ewid. 91/3 obr. 22 Porzowo, nie wyraża zgody na stałe, jak również czasowe zajęcie należącej do niego nieruchomości. Odwołujący podkreśla, iż zakup ww. działki wiązał się z dużymi nakładami finansowymi, m.in. z koniecznością wzięcia kredytu bankowego, który Skarżący wciąż spłaca.
2. Pani Bożena Smolińska podnosi analogiczne zarzuty jak Pan Michał Smoliński wskazując, iż w Polsce obowiązuje ustawa o nienaruszalności dóbr osobistych i prywatnych. Ponadto Skarżąca podkreśla, iż w przypadku naruszenia przysługującego jej prawa własności nieruchomości, podejmie odpowiednie kroki w celu jego ochrony.
3. Pan Artur Zadrożny, właściciel działek o nr ewid. 148/4 oraz 148/6 obr. 11 Kozłówka, nie wyraża zgody na przeznaczenie ww. nieruchomości pod budowę zatoki autobusowej, ze względu na zaplanowaną przez Skarżącego zabudowę zagrodową, popartą odpowiednią dokumentacją techniczną.
4. Pan Andrzej Długołęcki, właściciel działki nr ewid. 146 obr. 4 Gołymin Ośrodek (nr ewid. działki przed podziałem), zaskarżając ww. decyzję podnosi, iż należąca do niego nieruchomość przylega bezpośrednio do rozbudowywanej drogi wojewódzkiej, w związku z czym nie istnieje inny dojazd do przedmiotowej działki jak tylko zjazd z ww. drogi, którego mu nie zapewniono. Skarżący w swoim odwołaniu nie podważa samej zasadności rozbudowy drogi, ale sprzeciwia się ustaleniom związanym z lokalizacją inwestycji, wskazując, iż powinna ona służyć społeczeństwu, nie naruszając jednocześnie interesów prywatnych. Skarżący podnosi, iż z planu omawianego zamierzenia inwestycyjnego jednoznacznie wynika, że przyjęte rozwiązania projektowe nie przewidują, aby będąca jego własnością działka miała posiadać samodzielny zjazd z ww. drogi, a jedynie współdzielony z sąsiadem. Przedstawiona w decyzji propozycja rozbudowy ww. drogi jest, w

ocenie Odwołującego, nie do zaakceptowania, gdyż będzie wiązała się z ograniczeniami i uciążliwościami, a przez to spowoduje naruszenie przysługującego mu prawa własności. Ponadto Skarżący zauważa, iż przedstawiony projekt rozbudowy drogi nie umożliwi mu swobodnego korzystania z nieruchomości i naraża na konieczność poniesienia niewspółmiernie wysokich kosztów w sytuacji, gdyby podjął on w przyszłości kroki mające na celu uzyskanie samodzielnego dojazdu do ww. działki. Odwołujący wskazuje również, iż ewentualne zastawienie wjazdu przez sąsiada spowoduje utrudnienie w dostępie do własnej działki.

Odwołania wniesiono w terminie.

Minister Infrastruktury zważył co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na względzie powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury rozpatrzył ponownie wniosek z dnia 19 czerwca 2009 r. o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, zbadał przeprowadzone przez organ I instancji postępowanie administracyjne, jak również wydaną przez Wojewodę Mazowieckiego decyzję Nr 2/2009 z dnia 20 października 2009 r., znak: WI-C.JP.7119-2/09 (WIŚ-C.JP.7119-2/09), o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 618 relacji Gołymin – Pułtusk – Wyszaków na odcinku od km 0+000 do km 23+233,92, od km 43+339,42 do km 45+373,48 oraz od km 46+651,27 do km 47+579 na terenie gmin: Gołymin, Gzy, Pułtusk, Obryte, Wyszaków wraz z przebudową sieci uzbrojenia terenu” oraz rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniu przez Skarżących.

Po analizie materiału dowodowego zgromadzonego przez Wojewodę Mazowieckiego oraz zbadaniu prawidłowości postępowania I – instancyjnego oraz wydanej w jego wyniku decyzji Nr 2/2009 z dnia 20 października 2009 r., Minister Infrastruktury uznał, że w trakcie postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie zostały naruszone przepisy postępowania administracyjnego,

Analizując wniosek z dnia 19 czerwca 2009 r., Minister Infrastruktury uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11d ust. 1 *ustawy*.

Przed złożeniem wniosku Wnioskodawca, zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, uzyskał opinie właściwych miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta), tj.:

- opinię Wójta Gminy Gołymin – Ośrodek – postanowienie z dnia 19 maja 2009 r., znak: IOŚ.5541/57/08-09,
- opinię Wójta Gminy Gzy – postanowienie z dnia 22 maja 2009 r., Nr 5541-11/09,
- opinię Burmistrza Miasta Pułtusk z dnia 13 maja 2009 r., znak: RG.Rizp.2226-680/09,
- opinię Zarządu Powiatu Wyszowskiego – uchwała z dnia 19 maja 2009 r., Nr 132/405/2009,
- opinię Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 10 czerwca 2009 r., znak: MBP.PP.7331-124/09.

Zarząd Powiatu Ciechanowskiego, Zarząd Powiatu Pułtuskiego, Burmistrz Miasta Wyszaków oraz Wójt Gminy Obryte nie wydali opinii w ustawowym terminie 14 dni, co zgodnie z art. 11b ust. 2 *ustawy* traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Do wniosku załączono mapę w skali 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, jak również załączono analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Ponadto do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej, Inwestor dołączył cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, do projektu dołączono oświadczenia projektantów

i sprawdzających o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z decyzją Burmistrza Miasta Pułtusk z dnia 15 maja 2009 r., znak: RG.Rkrs.7610 – 22.4/08, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Powyższa decyzja, zgodnie z art. 46a ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150), została wydana w porozumieniu z Wójtem Gminy Gołymin – Ósrodek, Wójtem Gminy Gzy, Wójtem Gminy Obyrte oraz Burmistrzem Miasta i Gminy Wyszaków. W przedmiotowym rozstrzygnięciu stwierdzono m.in. iż z uwagi na prognozowane dotrzymanie standardów jakości środowiska poza terenem inwestycji, na obecnym etapie przedsięwzięcia nie przewiduje się konieczności wyznaczenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało również, przed wydaniem przez Burmistrza Miasta Pułtusk ww. *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, uzgodnione z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie, postanowieniem Nr RDOŚ-14-WOOS-II-KG-6613-58/08 z dnia 9 kwietnia 2009 r. oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym, postanowieniem Nr ZNS.713-33/08 z dnia 18 listopada 2008 r.

W ww. rozstrzygnięciach właściwe organy określiły warunki realizacji omawianej inwestycji drogowej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego projektu budowlanego, Minister Infrastruktury stwierdza, że jest on zgodny z art. 34 ust. 1 i ust. 2 *ustawy Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy* do wniosku Inwestor załączył także:

opinię Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie – postanowienie Nr 181/P/OZ/09 z dnia 20 maja 2009 r., znak: OZ-0213/89/09, pozytywnie uzgadniające planowane zamierzenie,

opinię Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie z dnia 25 maja 2009 r., znak: ZZ-2120-36/2009/2565, którą nie wniesiono zastrzeżeń do projektu przebiegu planowanej inwestycji. W przedmiotowej opinii wskazano jednak, iż w związku z przebiegiem omawianej inwestycji przez teren Nadleśnictwa Pułtusk, w trakcie rozbudowy drogi powinno zostać uwzględnione przynajmniej jedno przejście (wiadukt lub tunel) dla zwierzyny dużej lub małej, jako że wskazany we wniosku Inwestora odcinek, szczególnie

25 km ww. drogi oraz teren na wschód od niego, przecina bardzo duży kompleks leśny, po którym migruje zwierzyna.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, należy zauważyć, iż Wnioskodawca nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, jak również na terenach górniczych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia, czy też właściwego organu nadzoru górniczego. Co się tyczy opinii właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, to pismem z dnia 22 lipca 2009 r., znak: DC-4171-52/09, Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków wskazał, iż na trasie przedmiotowej drogi nie znajdują się zabytki chronione na mocy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).

Do wniosku Inwestor dołączył również decyzję Starosty Pułtuskiego z dnia 15 czerwca 2009 r., znak: RLO.6224-12/09, w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na terenie powiatu pułtuskiego w ramach omawianego zamierzenia inwestycyjnego. Pozwolenia wodnoprawne w zakresie przedmiotowej inwestycji zostały również wydane przez Starostę Ciechanowskiego (decyzja z dnia 10 marca 2006 r., znak: ROS.I.6223/25-1/05/06) oraz Starostę Wyszowskiego (decyzja z dnia 23 grudnia 2005 r., znak: OŚ-6223/24/05).

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Mazowieckiego postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

Po uprzednim wezwaniu Wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku w zakresie przedłożenia brakujących dokumentów, Wojewoda Mazowiecki, pismem z dnia 17 września 2009 r., znak: WI-C.JP.7119-2/09, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Mazowiecki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem

postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy* inwestor oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji zostali powiadomieni o wszczęciu postępowania w drodze wysłanych do nich zawiadomień, a pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń, wywieszonych na tablicach ogłoszeń urzędu wojewódzkiego oraz właściwych urzędów gmin, jak również na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się informacje na temat umieszczenia obwieszczeń na tablicy ogłoszeń Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w dniach od 15 września 2009 r. do 7 października 2009 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Pułtusku oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od 16 września 2009 r. do 2 października 2009 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Gzy w dniach od 16 września 2009 r. do 30 września 2009 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Wyszku oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od 17 września 2009 r. do 1 października 2009 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Obrytem oraz na stronie internetowej Urzędu w dniach od 18 września 2009 r. do 3 października 2009 r., jak również na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Gołmin – Ośrodek oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej ww. Urzędu w dniach od 18 września 2009 r. do 5 października 2009 r.

Ponadto, obwieszczenia zostały zamieszczone w prasie lokalnej – tygodniku regionalnym „Kurier Wyszowski, Węgrowski, Wołomiński, Legionowski, Ostrowski, Pułtuski i sąsiadów” z dnia 15 września 2009 r. oraz w tygodniku „Czas Ciechanowa” z dnia 17 września 2009 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

W toku postępowania administracyjnego nie wpłynęły do organu wnioski ani uwagi dotyczące przedmiotowej sprawy.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Mazowieckiego, organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:5000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu

niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektem podziału, będące załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część decyzji). Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany (będący załącznikiem nr 2, stanowiącym integralną część decyzji). W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Województwa Mazowieckiego, jak również działki czasowo zajęte na okres realizacji inwestycji. Poza tym ustalono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, a także szczegółowe warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, jak również szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Mazowiecki doręczył decyzję z dnia 20 października 2009 r. Wnioskodawcy. Ponadto, o wydaniu przedmiotowej decyzji pozostałe strony zawiadomiono w drodze obwieszczeń umieszczonych na tablicach ogłoszeń: Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie od dnia 27 października 2009 r. do dnia 18 listopada 2009 r., Urzędu Miejskiego w Wyszkanie od dnia 29 października 2009 r. do dnia 12 listopada 2009 r. (na stronie internetowej Urzędu w tym samym terminie), Urzędu Gminy Gołymin – Ośrodek w dniach od 3 listopada 2009 r. do 18 listopada 2009 r. (na stronie internetowej Urzędu w tym samym terminie), Urzędu Gminy Gzy w dniach od 28 października 2009 r. do 12 listopada 2009 r. (na stronie internetowej Urzędu w tym samym terminie), Urzędu Miejskiego w Pułtusku w dniach od 23 października 2009 r. do 16 listopada 2009 r. (na stronie internetowej Urzędu w dniach od 30 października 2009 r. do 16 listopada 2009 r.) oraz Urzędu Gminy w Obrytem od dnia 30 października do dnia 15 listopada 2009 r. (na stronie internetowej Urzędu w tym samym terminie).

Ponadto obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji ukazało się w dniu 3 listopada 2009 na łamach tygodnika regionalnego „Kurier Wyszowski, Węgrowski, Wołomiński, Legionowski, Ostrowski, Pułtuski i sąsiadów” oraz w dniu 5 listopada 2009 r. w tygodniku „Czas Ciechanowa”, co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Dotychczasowych właścicieli organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Organ drugiej instancji, rozpatrując ponownie sprawę, uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które Inwestor przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika

z niej, że istniejąca droga wojewódzka nr 618, ze względu na słabo rozwiniętą sieć dróg lokalnych, stanowi bardzo ważny element ciągu komunikacyjnego na kierunku wschód – zachód. Przedmiotowa droga zapewnia połączenie pomiędzy drogą krajową nr 60, 61 i 62 oraz drogą wojewódzką nr 620, a jej podstawową funkcją jest obsługa komunikacyjna miejscowości, przez które przebiega oraz terenów sąsiadujących, poprzez krzyżujące się z nią drogi gminne i powiatowe.

Planowana rozbudowa ww. drogi ma na celu podwyższenie jej parametrów technicznych i użytkowych m. in. poprzez przebudowę istniejącego systemu odwodnienia powierzchniowego (przepustów i rowów) oraz kanalizacji deszczowej, przebudowę i budowę nowych zatok autobusowych i chodników, budowę azyli dla pieszych w miejscach intensywnego ruchu pieszego wraz ze zmianą organizacji ruchu na drodze głównej i drogach podporządkowanych, przebudowę zjazdów na posesje i pola, a także przebudowę istniejących skrzyżowań z istniejącymi drogami wojewódzkimi, powiatowymi i gminnymi w zakresie poprawy geometrii skrzyżowań i widoczności. Ponadto, w ramach planowanej inwestycji ma zostać dokonana przebudowa i zabezpieczenie istniejącej sieci infrastruktury towarzyszącej (sieć elektroenergetyczna, teletechniczna, wodociągowa, gazowa, kanalizacyjna oraz oświetlenie) w miejscach kolizji z rozbudowywaną drogą. W ciągu projektowanej rozbudowy przewiduje się również konieczność wycinki drzew i krzewów bezpośrednio zagrażających bezpieczeństwu na drodze. Łączna długość pasa drogowego, na którym będą prowadzone prace wynosi ok. 26,195 km.

Minister Infrastruktury, mając na względzie przepisy art. 7 i 77 *Kpa*, wystąpił do Wnioskodawcy, pismem z dnia 4 lutego 2010 r., znak: BP-6ko-772-153-121/10, o wypowiedzenie się w kwestiach poruszonych przez Skarżących w ww. odwołaniach.

W piśmie z dnia 12 lutego 2010 r., znak: L.dz. 10/SLY/030, Wnioskodawca wyraził swoje stanowisko, wskazując na racjonalność i optymalność przyjętego we wniosku wariantu przebiegu planowanej inwestycji.

Następnie Minister Infrastruktury przesłał Skarżącym, pismami z dnia 8 marca 2010 r., znak: BP-6ko-772-153-279 (280,281,282)/10, ww. odpowiedź Wnioskodawcy, zawiadamiając jednocześnie o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z powyższego uprawnienia skorzystali: Pani Bożena Smolińska, Pan Michał Smoliński oraz Pan Artur Zadrożny.

Pan Artur Zadrożny, w piśmie z dnia 15 marca 2010 r., nie zgadza się z argumentami przedstawionymi przez Wnioskodawcę w ww. piśmie z dnia 12 lutego. Skarżący podnosi, iż

będące jego własnością działki o nr ewid. 148/4 oraz 148/6 przeznaczone są pod zabudowę zagrodową, o czym ma świadczyć załączona kopia decyzji Wójta Gminy Gzy o warunkach zabudowy z dnia 29 stycznia 2010 r., znak: Nr PP 7331-36/2009. Ponadto Skarżący wskazuje, iż zaplanowana zatoka autobusowa rozciąga się wzdłuż całej długości ww. działek, co uniemożliwi mu dojazd na własną posesję. Odwołujący zwraca również uwagę, iż w odległości 150 m od ww. nieruchomości, naprzeciwko jego domu, usytuowany jest przystanek autobusowy, a zatrzymujące się tam pojazdy powodują zwiększenie emisji zanieczyszczeń powietrza oraz emisji hałasu. Zdaniem Skarżącego budowa ww. zatoki autobusowej we wskazanym przez Wnioskodawcę miejscu przyczyni się do eskalacji tych uciążliwości, dlatego nie wyraża na nią zgody.

Państwo Bożena i Michał Smolińscy w swoim piśmie (brak daty, wpływ do Ministerstwa Infrastruktury w dniu 23 marca 2010 r.) podtrzymują zarzuty podniesione w odwołaniach z dnia 10 listopada 2009 r. Państwo Smolińscy wskazują, iż w trakcie prowadzonego przez Wojewodę Mazowieckiego postępowania, nie udzielili oni swojej zgody na podział należących do nich działek. Ponadto Skarżący podkreślają, iż za bezprawne należy uznać działanie, polegające na nieodpłatnym wywłaszczeniu właścicieli nieruchomości przeznaczonych pod realizację przedmiotowej inwestycji.

W ocenie organu odwoławczego Wojewoda Mazowiecki dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego i prawnego niniejszej sprawy.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach wniesionych przez Panią Bożenę Smolińską, Pana Michała Smolińskiego, Pana Artura Zadrożnego oraz Pana Andrzeja Długołęckiego, opisanych na stronie 3 i 4 niniejszej decyzji, organ odwoławczy uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić szczególny charakter ustawy, która ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji drogowych. Podnieść trzeba, iż wyjątkowy charakter wskazanej ustawy, wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika też z całokształtu uregulowań stanowiących uproszczenie postępowania administracyjnego (w stosunku do uregulowań ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami - Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm., zwaną dalej „ustawą o gospodarce nieruchomościami”), w sprawach związanych z nabyciem nieruchomości oraz dysponowaniem nimi przez inwestorów na cele budowlane.

Ustosunkowując się do podniesionych przez Panią Bożenę Smolińską, Pana Michała Smolińskiego oraz Pana Artura Zadrożnego zarzutów co do wywłaszczenia ich działek w związku z przyjęciem przez Wojewodę Mazowieckiego bieżącego wariantu przebiegu

inwestycji, wskazanego przez Wnioskodawcę we wniosku z dnia 19 czerwca 2009 r., należy wyjaśnić, iż zgodnie z przepisami ustawy wojewoda pełni w procesie budowy drogi publicznej funkcję organu administracji, który jest zobowiązany wyłącznie do wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, a nie jest natomiast upoważniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani też do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 226/09, z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 361/09, z dnia 16 listopada 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1528/08 oraz z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07, LEX 338845). Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Ponadto należy zauważyć, iż wariantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej i to właśnie we wspomnianym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi co do przebiegu projektowanej inwestycji.

Należy zaznaczyć, iż skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez inwestora drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określonej w art. 11f ust. 1 *ustawy*, godzi się zauważyć, że organy orzekające nie mogą modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej.

Wobec powyższego, Wojewoda Mazowiecki nie mógł dokonać zmian w przedstawionej przez Wnioskodawcę koncepcji przebiegu rozbudowy ww. drogi. Należy jeszcze raz wyraźnie zaznaczyć, iż przepisy ustawy nie określają obowiązku przedstawienia przez wnioskodawcę różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, dlatego też organ orzekający I instancji miał jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił Wnioskodawca. W tym zakresie organ dokonał w niniejszej sprawie takiej oceny, która w uznaniu organu odwoławczego, nie narusza prawa.

Ponadto, mając na uwadze orzecznictwo sądowno-administracyjne (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 554/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/> oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 października 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 727/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>), zgodnie z którym, organ administracji publicznej orzekający w zakresie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jest obowiązany w każdym przypadku zweryfikować zasadność zarzutów odwołania w zakresie ewentualnego istnienia rozwiązań alternatywnych, zapewniających możliwość realizacji tego samego celu publicznego przy ograniczeniu stopnia ingerencji w prawa własności osób trzecich, Minister Infrastruktury wystąpił do Wnioskodawcy, ww. pismem z dnia 1 lutego 2010 r., wzywając go do wypowiedzenia się, czy istnieje możliwość zmiany lokalizacji planowanej inwestycji, polegającej na ominięciu nieruchomości Skarżących, tj. działek o nr ewid. 91/3, 148/4, 148/6.

Inwestor w ww. piśmie wyczerpująco odniósł się do zarzutów Skarżących, dotyczących ewentualnej zmiany lokalizacji omawianej drogi.

W przedmiocie nieruchomości należącej do Państwa Smolińskich Wnioskodawca wskazał, iż nie ma technicznych możliwości zmiany lokalizacji planowanej inwestycji polegającej na ominięciu ww. nieruchomości. Podział działki o nr ewid. 91/2 podyktowany został sąsiedztwem istniejącego skrzyżowania z drogą w kierunku miejscowości Gzy. W związku z powyższym, w obrębie skrzyżowania zaprojektowano odpowiednie zatoki autobusowe dla pasażerów, wyposażone w perony oraz dojścia do przejść dla pieszych. Podział wskazanej nieruchomości wynika z konieczności zapewnienia peronu dla pasażerów, którego część zlokalizowana jest na działce nr 91/2 oraz zapewnienia miejsca na powiązaną z terenem skarpe. Ponadto, jak wskazuje Wnioskodawca, pod peronem zaprojektowano kolektor deszczowy, odbierający wody opadowe z pasa drogi wojewódzkiej.

Wobec powyższego, nie ma możliwości zmiany lokalizacji ww. zamierzenia inwestycyjnego poprzez pominięcie działek o nr ewid. 148/4 oraz 148/6, będących własnością Pana Artura Zadroźnego. Należy zaznaczyć, iż dokumentacja związana z ww.

inwestycją była udostępniania mieszkańcom w siedzibach gmin i uzyskała aprobatę także w zakresie lokalizacji przystanków i zatok autobusowych, natomiast Skarżący – Pan Artur Zadrożny, w okresie opracowywania dokumentacji dotyczącej rozbudowy przedmiotowej drogi, nie posiadał jakiegokolwiek dokumentacji technicznej, która świadczyłaby o zamiarze zabudowy wskazanych nieruchomości, jak również nie wnosił propozycji zmian w zakresie projektowanego zagospodarowania pasa drogowego.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutu Pana Artura Zadrożnego, iż decyzją o warunkach zabudowy z dnia 29 stycznia 2010 r. (kopia w aktach sprawy) Wójt Gminy Gzy ustalił warunki zabudowy dla działek o nr 148/4 oraz 148/6, należy podnieść, iż zgodnie z dyspozycją art. 11i ust. 2 omawianej *ustawy*, przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*”, nie stosuje się w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, przez co należy rozumieć brak związania organu orzekającego przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przy wydawaniu zezwolenia na realizację drogi, w tym także ustaleniami wynikającymi z decyzji o warunkach zabudowy. Oznacza to przede wszystkim niedopuszczalność dokonywania przez organy administracji oceny wniosku inwestora przez pryzmat jego obowiązków wynikających z *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Niezależnie od powyższego, godzi się zauważyć, iż przedłożona przez Pana Artura Zadrożnego kopia decyzji o warunkach zabudowy dotyczy nieruchomości o nr ewid. 148/5 i 148/7, a nie działek wskazanych przez Skarżącego w odwołaniu oraz piśmie z dnia 15 marca 2010 r.

Odnosząc się zaś do obaw Pana Artura Zadrożnego co do pogorszenia warunków zamieszkania w związku z budową zatoki autobusowej, stwierdzić należy, iż są one przedwczesne. Zgodnie z pkt IV decyzji Burmistrza Miasta Pułtusk z dnia 15 maja 2009 r., znak: RG.Rkrs.7610-22.4/08, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację omawianego przedsięwzięcia, wymaga ono wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań w celu zapewnienia ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej przed hałasem. Przedmiotowa analiza ma zostać wykonana po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu inwestor obowiązany będzie zastosować odpowiednie środki ochrony. W sytuacji zaś, gdy standardy jakości środowiska

nie będą mogły być dotrzymane, zostaną podjęte działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Odnosząc się do zarzutu Pana Andrzeja Długołęckiego, dotyczącego niezapewnienia mu odrębnego zjazdu z projektowanej drogi, a jedynie współdzielony z sąsiadem, organ II instancji zauważa, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami (m.in. art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy Prawo budowlane) zapewniono Skarżącemu dostęp do drogi publicznej z działki o nr ewid. 146. Jednocześnie, zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, budowa nowego zjazdu, o co wnioskuje Skarżący, należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległej do drogi.

Należy również zauważyć, iż przepisy ustawy o drogach publicznych oraz aktów wykonawczych do tej ustawy nie gwarantują każdemu właścicielowi nieruchomości przylegającej do drogi publicznej bezpośredniego zjazdu na tę drogę. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), na drodze klasy G (a taką jest rozbudowywana droga wojewódzka nr 618), należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów, a ponadto winny być one projektowane z zachowaniem – w przypadku zjazdów publicznych – warunków określonych m.in. w § 78 ust. 1 i 2 oraz § 113 ust. 1-10 ww. rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze, Wnioskodawca nie miał obowiązku projektowania dodatkowego zjazdu z działki Skarżącego, skoro dostęp do drogi publicznej został zapewniony poprzez zjazd obsługujący dwie działki rolnicze o nr 146 oraz 147.

Odnosząc się do zarzutu Państwa Bożeny i Michała Smolińskich dotyczącego bezprawnej, zdaniem Skarżących, ingerencji przez organy administracji w przysługujące im prawo własności, zważyć należy, iż o ile ochrona prawa własności jest wartością określoną w art. 21 oraz 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zwanej dalej „*Konstytucją*”, o tyle wartość ta nie ma charakteru absolutnego. Przepis art. 21 ust. 1 i 2 *Konstytucji* stanowi, że Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia, dopuszczając wywłaszczenie jedynie wówczas, gdy jest ono dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Zgodnie z art. 6 pkt 1 *ustawy o gospodarce nieruchomościami* wydzielanie gruntów pod drogi publiczne oraz budowa i utrzymanie tych dróg jest celem publicznym.

Należy zauważyć, iż w przypadku inwestycji służących realizacji celów publicznych istnieje konieczność nabycia własności nieruchomości objętych taką inwestycją na rzecz

podmiotu publicznoprawnego, tj. na rzecz Skarbu Państwa albo na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego (w omawianym przypadku – na rzecz Województwa Mazowieckiego).

Jest oczywiste, że rozbudowa drogi wiąże się z ograniczeniami dla właścicieli przejmowanych nieruchomości. Nie oznacza to jednak, iż pozyskiwanie tych gruntów na cele inwestycyjne określone *ustawą*, odbędzie się z pokrzywdzeniem ich właścicieli. Zgodnie z art. 12 ust. 4a *ustawy*, właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie, stanowiące konstytucyjnie określony równoważnik majątkowy odebranego prawa własności, które zostanie ustalone decyzją Wojewody Mazowieckiego w odrębnym postępowaniu. Zarzut Państwa Smolińskich, jakoby wywłaszczenie należącej do nich nieruchomości następowało nieodpłatnie, należy zatem uznać za całkowicie bezzasadny.

Powyższe prowadzi do konstatacji, iż wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej następuje z dochowaniem konstytucyjnych ram, w jakich podlegające ochronie prawo własności może być ograniczone.

Co zaś się tyczy zarzutu podniesionego przez Państwa Smolińskich, dotyczącego niewystąpienia przez właściwe organy administracji o zgodę Skarżących w przedmiocie objęcia należącej do nich nieruchomości zakresem planowanej inwestycji, godzi się zauważyć, iż przepisy *ustawy* nie przewidują obowiązku uzyskania przez Wnioskodawcę lub inny organ administracji uzyskania zgody właścicieli nieruchomości na zajęcie nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej.

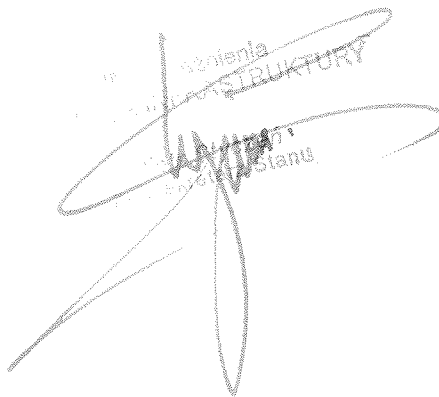
Podkreślić należy, że skutek prawny w postaci uzyskania przez Skarb Państwa albo właściwą jednostkę samorządu terytorialnego własności nieruchomości, na których realizowana jest zamierzona inwestycja, następuje z mocy prawa, zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 4 *ustawy*. Wskazane w ww. przepisie podmioty publicznoprawne uzyskują własność nieruchomości lub ich części w granicach wyznaczonego liniami rozgraniczającymi pasa drogowego drogi publicznej określonej kategorii z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej staje się ostateczna.

Z powyższego w sposób jednoznaczny wynika, iż nabycie przez Województwo Mazowieckie prawa własności nieruchomości wymienionych w skarżonej decyzji nie jest zależne od woli dotychczasowego właściciela nieruchomości.

Z wyżej wymienionych względów stwierdzić należy, iż argumenty przedstawione przez strony Skarżące w świetle przepisów ustawy nie mogą skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji organu I instancji.

Mając na uwadze powyższe, Minister Infrastruktury stwierdza, że zarówno wniosek Inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Nr 2/2009 Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 października 2009 r., znak: WI-C.JP.7119-2/09, nie naruszają prawa i w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Infrastruktury w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Wojewoda Mazowiecki;
2. Pan Sylwester Biajgo,
– pełnomocnik Dyrektora Mazowieckiego Zarządu
Dróg Wojewódzkich w Warszawie,
działającego z upoważnienia
Zarządu Województwa Mazowieckiego;
3. Pani Bożena Smolińska;
4. Pan Michał Smoliński;
5. Pan Artur Zadrożny;
6. Pan Andrzej Długolecki;
7. A/a

Do wiadomości:

1. Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich
w Warszawie